

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 9. Fata Petri Giannone seu Jannonii ob suam Historiam Neapolitanam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. *vulgatæ.* In prima epistola Balles
A. C. 1734. egit de ignorantia invincibili, in
 de conscientia dubia, in tertia de Probabilitate, & in ultima de doctrinis
 nymi. Edidit præterea biennio
Historicam Dissertationem de Probabilitate
ejusque falsitate. Cum autem quidam
 Anonymus ejus responsum circa Probabil
 bilitatis materiam confutaret, eodem
 anno edidit epistolam ad Auctorem
 tationum in opus, cui titulus: *confutatio*
epistolæ circa materiam Probabilitatis.

§. IX.

Fata Petri Giannone seu Jannone
suam Historiam Neapolitanam

Jam supra memoravimus, infame
 ac sacrilegum librum sub titulo
Jesus Christus anathemate percussus
 Jansenistarum officina prodiisse. Huius
 Authorem celebrem quemdam Franciscum
 Episcopum Constitutioni refractarium
 exstitisse ferunt. Utut autem de hoc
 sit, certum omnino, quod damnatus
 hic fætus incerto Parente in luce
 protrusus pro merito infamiae stygum
 notatus fuerit; die enim vigesima
 ptima Novembris hoc anno Sacre
 quisitionis jussu Romæ ante fores
 clesie S. Mariæ super Minervam
 fame pegma erectum est, in qua

lestum hoc schediasma carnificis manu Sæc. XVIII.
 laceratum probroso incendio deletum A. C. 1734.
 est. Acerbior item, meritis tamen
 condigna fors insequabatur alium pra-
 varum lucubrationum Authorem: Erat
 is Petrus Giannone seu Jannonius Jure-
 consultus ac Historicus celebris, cujus
 maximæ calamitates ab hoc anno ini-
 tium duxere. Quæ, ut evenerint,
 paucis, quantum fatorum copia pati-
 tur, expediam. Neapolitanus hic Do-
 ctor anno hujus sæculi vigesimo quarto
 publici juris fecit *Historiam civilem Regni
 Neapolitani*, quam Carolo VI. Impera-
 tori tum Neapolitano Regi nuncupabat,
 eamque facultate Comitum de Har-
 rach Pro-Regis muniebat. Magno
 plausu apud Neapolitanos excepta est
 hæc lucubratio, quæ tamen Romanis
 aversionem, & Auctori summam mo-
 lestiam accersivit; quippe is pro illius
 ævi genio summos Pontifices, Eccle-
 siasticos, & Monachos liberiori, ac
 maledico calamo allatrabat, & quod
 capitale erat, pro ingenii sui ad exco-
 gitanda nova acutissimi sæcunditate,
 nescio, quas artes & media adinvenit,
 quorum ope summos Pontifices sibi
 dominium in Neapolis Regnum, &
 Romanam ditionem sensim vindicasse
 afferebat: cetera autem exactissime de-
 scripserat civilem ac politicum patriam
 suam

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

suæ statum, systema, leges, & quicquid ad plenam hujus Regni constitutionem spectare videtur. Eapropter grati animi tesseram Neapolitanæ Senatus Auctorem collato insigni dono ad Syndici officium movit. Nec hic stetit prima blattis fortunæ felicitas; quippe Imperator Carolus VI. hunc Viennam evocavit, eumque Historiographi dignitate auxit, affigens eidem peramplo authoramento: tamen diu adspirabat tam subite prosperitatis aura; paucis enim ab editione Mensibus Jannonii Historiæ primæ die prima Julii Anno 1723. carbone notata est: Tunc primum topere novitatum cupidi ardebat hujus Historiæ desiderio, ut crederentur indies illius fama, & legendi auctoritate, hoc opus paulopost in Latine Gallicum & Anglicum idioma vertitur: Non deerant tamen, qui hanc Historiam eruditos suos calumniarum exercerent, graves hallucinationes tegerent, falsa convellerent, & temere excogitata solidis rationibus opprobriis que veritate dejicerent: Jannonius Viennæ potentum patrocínio tutus suos adversarios præcipue P. Feliciam tantam partim contemptu, partim vindictis repellebat, atque contra

Rite

Romanam Curiam, peregrinationes Sæc. XVIII.
 sacras, sanctorum cultum, Episcoporum A. C. 1734.
 ordinationes &c. calamum acue-
 bat, scripserat etiam tractatum de pro-
 hibitione librorum, de remediis con-
 tra excommunicationes invalidas, de
 concubinato, & alia nonnulla, quæ
 tamen adhuc inedita apud ipsum repe-
 riebantur; ne vero ob anathematis
 fulmen sese exosum Viennensibus red-
 deret, simulata pœnitentia ac palino-
 dia Pignatellum Neapolitanum Archi-
 episcopum eo permovit, ut hic eum a
 censura liberaret, & absolutionis lite-
 ras testes ad illum Viennam mitteret.

§. X.

Jannonius ubique profugus.

Hucusque cuncta ad Jannonii volunta-
 tem prosperè fluebant, postquam
 vero hoc anno Imperator infausto Marte
 pugnans, Neapolis Regnum Carolo III.
 Bourbonio cedere cogebatur, omnia
 quoque salaria, quæ ex Urbis reddi-
 tibus assignata pendebantur, fuere ex-
 tinctæ. Sinister hic eventus neminem
 gravius afflixit, quam Jannonium;
 suppetiis enim, quibus præcipue su-
 stentabatur, spoliatus, ac sensim ab
 Amicis derelictus, quo se verteret ne-
 sciebat, insuper alius ex alio casus pri-
 stinam